



AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță privind declararea ca zonă de interes național a unui ansamblu din perimetrul central al municipiului București, incluzând Noul Centru Civic și Centrul Istoric

Analizând proiectul de Ordonanță privind declararea ca zonă de interes național a unui ansamblu din perimetrul central al municipiului București, incluzând Noul Centru Civic și Centrul Istoric, transmis de Secretariatul General al Guvernului, cu adresa nr.128 din 18.08.1998,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță, cu următoarele observații și propuneri :

1. Proiectul de ordonanță are ca obiect de reglementare declararea ca zonă de interes național a unui ansamblu din perimetrul central al municipiului București, incluzând Noul Centru Civic și Centrul Istoric și stabilirea condițiilor de realizare a investițiilor pentru ansamblul urbanistic din această zonă.

2. Deoarece prin proiect sunt stabilite obligații în sarcina Consiliului General al Municipiului București, având în vedere dispozițiile art.4 și art.6 din Legea administrației publice locale nr.69/1991, republicată, se impune obținerea avizului și din partea acestei autorități, astfel cum prevede metodologia aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.851/1997.

3. Cu privire la structura proiectului, considerăm că, în mod logic, după textul care declară ansamblul urbanistic respectiv zonă de interes național și lucrările necesare ca fiind cauză de utilitate

publică, ar trebui să urmeze textul care reglementează managementul lucrării.

4. La art.2, textul nu are o exprimare normativă adecvată a ideii ce se dorește a fi legiferată. Mai corect ar fi să se precizeze explicit că proprietarii respectivi pot înstrăina aceste imobile, pot efectua schimburi de imobile ori se pot asocia

De asemenea, în alin.(1) art.2 din modul de formulare rezultă că drepturile sunt "încheiate cu autoritatea abilitată", ceea ce este impropriu, mai ales că nici nu se înțelege clar despre ce autoritate este vorba.

5. În ceea ce privește soluțiile legislative preconizate, se remarcă faptul că norma înscrisă la articolul 3 prevede înființarea, pentru managementul proiectării, execuției și valorificării ansamblului urbanistic declarat zonă de interes național, a două societăți comerciale pe acțiuni (Agenții de dezvoltare urbană), persoane juridice care urmează să se organizeze și să funcționeze în temeiul prevederilor Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată în 1998.

Întrucât Legea nr.31/1990 nu are dispoziții care să permită înființarea unor societăți comerciale cu denumirea de **agenții**, această denumire fiind consacrată pentru filialele fără personalitate juridică a unor instituții, sugerăm înlocuirea respectivului termen, cu denumirea "companie", termen utilizat în Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.30/1997 privind reorganizarea regiilor autonome, cu modificările ulterioare.

6. De asemenea, apreciem că dispoziția art.6 din proiect, conform căreia activitatea celor două societăți comerciale este coordonată de către un consiliu de coordonare alcătuit din reprezentanții unor ministere și ai altor autorități, nu este în concordanță, în ceea ce privește realizarea actului de conducere, cu dispozițiile Legii nr.31/1990, potrivit căreia conducerea societății comerciale se realizează de către consiliul de administrație.

Potrivit legii, societățile comerciale beneficiază de autonomie în exercitarea activității lor, intervenția statului în problemele în discuție putându-se rezuma doar la aprobarea planului de urbanism.

7. Dispoziția de la art.7, potrivit căreia Guvernul României, prin Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului se poate constitui în calitate de cofinanțator al unor programe rezultate din Planul de Dezvoltare Economică, este de neînțeles și riscă să rămână

fără finalitate întrucât Guvernului României nu-i poate reveni calitatea de cofinanțator deoarece sumele ce îi sunt alocate de la bugetul de stat au strict destinațiile prevăzute în Legea nr.72/1996, privind finanțele publice, și nu pot fi utilizate în alte scopuri.

O posibilă soluție o poate constitui alocarea unor sume de la bugetul de stat, prin intermediul bugetului Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului.

Totodată, la același text, teza finală "Propunerea se aprobă prin Hotărâre de Guvern" este neclară, întrucât nu rezultă la ce propunere se referă și nici la cine face această propunere.

Pentru considerentele exprimate mai sus, propunem reformularea corespunzătoare a textului art.7.

8. La art.8, în scopul evitării interpretărilor diferite, apreciem că este necesar să se menționeze dacă facilitățile fiscale propuse a fi acordate, vor fi sau nu cumulate, cu facilitățile prevăzute în Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.92/1992, privind stimularea investițiilor directe.

Totodată, la lit.a), pentru un plus de rigoare în redactarea normei juridice, propunem reformularea părții finale, astfel:

"a) scutirea de taxe ... prevăzute de capitolul V din Legea nr.27/1994 privind impozitele și taxele locale, republicată".

PRESEDINTE

Valer DORNEANU



București

Nr. 669/26.08.1998